

siger den jo kun det med selvstændiggørelsen. Det er et svar både til Fremskridtspartiets ordfører og til Dansk Folkepartis ordfører. Der er ingen bindinger i det, vi har sagt, i forhold til det, der er sagt af alle andre. Hvordan det skal gøres, er ingen af os som sagt færdige med.

Og så nogle ganske få småting: Hr. Tom Behnke nævnte dommernes bijob. Ja, man kan jo godt blive irriteret en gang imellem, når man hører, at hvis folk ringer til Højesteret, så kan de ikke få fat i en eneste efter klokken 2. Om det nu er rigtigt, skal jeg ikke kunne sige, for jeg har ikke prøvet det, men sådan går snakken rundt omkring. Om vi så skal sige, at de må nøjes med at dele aviser ud om morgenen, som én – jeg tror, det var hr. Tom Behnke – foreslog, det er ikke så meget det, men det ville være godt, også af hensyn til sagernes gennemførelse, hvis det var sådan, at vi vidste, at domstolene stort set arbejdede med deres arbejde.

Hele diskussionen om råd og nævn synes jeg, vi må gemme til en anden gang.

Se, nu har jeg fået rødt lys, og det gør ikke spor, fordi jeg vil slutte her og sige tak for en debat, som ikke bare har indfriet mine forventninger, men faktisk mere end det, en rigtig god debat.

Dorte Bennedsen (S):

I sit sidste indlæg brugte fru Margrete Auken igen udtrykket, at dette var en folkelig debat. Det sagde hun også tidligere på dagen i et andet indlæg. Nu skal man jo have lov til at bruge ordene, som man vil, men at kalde denne debat, der primært føres af topjurister, for folkelig, det er i hvert fald en anden brug af ordet end den, jeg er vant til. Jeg synes, at debatten er vigtig, men erkend dog, at den som sagt primært bliver ført af topjurister.

Så en anden bemærkning: Fru Margrete Auken sagde nogle ting, som hun har også været inde på tidligere på dagen, om, at systemet bør kunne stå for pres. Det er jeg meget enig med fru Margrete Auken i. Samtidig siger hun: Jamen Folketinget skal have lov til at debattere alt, hvad det vil. Ja, på sæt og vis, men når SF på den ene side siger, at systemet skal stå for pres, og på den anden side i en konkret sag siger til ministeren: Nu må du osv. og gøre ved og gribe ind, så har jeg kun ét ord for det, og det er dobbeltmoral. Der må være grænser for, hvor mange forskellige synspunkter man har omkring en konkret problemstilling.

Det, der egentlig bragte mig på talerstolen, var, at jeg i første omgang glemte at kommentere dagsordensforslaget. Jeg kan sige, at Socialdemokratiet ikke kan stemme for det, og det hænger sammen med to ting. Den ene, som jeg på et tidligere tidspunkt har vekslet ord om med ordførerne for forslagsstillerne, er, at vi finder, at dette område – også set i lyset af grundlovens bestemmelser – ikke er velegnet som genstand for dagsordenen. Den anden er – det skal jeg ærligt indrømme – at vi er ikke enige i alt, hvad der står i dagsordenen.

Så vi agter at stemme imod dagsordenen.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil da godt sige tak både for statsministerens pæne ord om borgernes retssikkerhed og til de tre fra SF og ikke mindst justitsministeren, som også lover skærpet beredskab – det kan vi vel kalde det i politisproget – i Justitsministeriets lovfdeling; men det er ikke tilstrækkeligt.

Derfor vil jeg godt gentage over for statsministeren og justitsministeren, at jeg altså i dag er kommet med nogle konkrete forslag, som jeg synes, man skulle lytte meget til, for jeg får ret alligevel, og så kan man lige så godt selv stille sig i spidsen for det. Det er det, vi har lovfdelingen til.

Der tre ting, jeg lige vil gentage og uddybe:

Afvikling af reguleringen. Det er sådan i dag, at der er så mange love, og de bliver ændret så hurtigt, og der er så mange indgreb, at borgerne ganske enkelt ikke har mulighed for at følge med, og de fatter ikke et klap. Det devaluerer de alvorlige straffebestemmelser i straffeloven, at der snart ikke er en eneste borger i landet, der er i stand til at overholde lovene. Og når man først har overtrådt de små love, så begynder det efterhånden at være fuldstændig ligegyldigt, om man overholder lovene, og så breder der sig en mangel på respekt for den samlede lovgivning i landet, og det kan vi ikke være tjent med.

Dernæst vil jeg bede både justitsministeren og statsministeren om at læse en glimrende artikel, der stod i »Lov & ret« i april sidste år, hvor der er stillet nogle konkrete forslag om ændring i retsplejeloven. Jeg synes, at justitsministeren skulle tage og læse den artikel – som jeg selv har skrevet. Den drejer sig om to fundamentale tilføjelser til den retsplejelov, der er fra 1919.

Lad os nu prøve at tænke på blødersagen. Den afslørede jo på alle måder, hvor vanskeligt det er for en borger at få ret over for staten, og derfor er det, at jeg for længst har foreslået